

Araştırma Makalesi (AR)
Original Research (AR)

**Bedens Eğitimi Öğretmenlerinin Web 2.0 İçerik Geliştirme Yeterlilikleri ile
Uzaktan Eğitim Yeterlilikleri Arasındaki İlişkide Mesleki İnancın Aracı ve
Düzenleyici Rolü**

**The Mediator and Moderating Role of Professional Belief in the Relationship
between Physical Education Teachers' Web 2.0 Content Development
Competence and Distance Education Competencies**

Sinan UĞRAŞ
sinanugras@gmail.com
0000-0003-0792-1497
Murat ASLAN
murataslan@comu.edu.tr
0000-0001-8938-3930

Makale Geçmişi:

Başvuru tarihi:
14 Aralık 2022
Düzeltilme tarihi:
26 Aralık 2022
Kabul tarihi:
28 Aralık 2022

**Anahtar
Kelimeler:**

Bedens eğitimi
öğretmeni,
web 2.0 araçları,
uzaktan eğitim,
yeterlilik,
mesleki inanç

Öz

Uygulamaları sanılandan çok daha eskiye dayanan, fakat özellikle geride bıraktığımız son iki yılda dünyanın gündemine giren ve her seviyede çok yoğun olarak kullanılan uzaktan eğitimde öğretmenler çok kritik bir rol üstlenmektedir. Bu noktada, özellikle bedens eğitimi gibi uygulamalı derslerin uzaktan eğitim yoluyla verilmesinde öğretmenlerin yetkinlikleri çok daha önemli hale gelmiştir. Bedens eğitimi öğretmenlerinin de hızla ve sürekli değişen bilişim teknolojilerindeki gelişmelere ayak uydurmaları, yenilikçi çözümler üretmeleri ve uzaktan eğitimin olumsuz yönlerinin üstesinden gelerek öğrenciler için dersi daha cazip hale getirmeleri beklenmektedir. Bu araştırmada bedens eğitimi öğretmenlerinin web 2.0 araçları kullanma yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterlilikleri arasındaki ilişkide mesleki inancın aracı ve düzenleyici rolünün belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya % 80.1'ni (n=214) erkek öğretmen, % 19.9'unu (n=53) kadın öğretmen olmak üzere toplamda 267 bedens eğitimi öğretmeni katılmıştır. Araştırmada ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği ve uzaktan eğitim yeterliliği arasında mesleki inancın aracı ve düzenleyici rolü Jamovi medmod ile test edilmiştir. Araştırma bulgularına göre web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği ve uzaktan eğitim yeterliliği arasında mesleki inancın aracı ve düzenleyici rolünün pozitif ve anlamlı olduğu tespit edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre öğretmenlerin mesleki inanç düzeyinin hem web 2.0 yeterliliği hem de uzaktan eğitim yeterliliği üzerine olumlu etkileri olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Abstract

Teachers play a very critical role in distance education, whose applications are much older than previously thought, but which has entered the world's agenda especially in the last two years and is used very intensively at all levels. At this point, the competencies of teachers have become much more important, especially in the delivery of practical courses such as physical education through distance education. Physical education teachers are also expected to keep up with the developments in rapidly and constantly changing information technologies, produce innovative solutions and make the course more attractive for students by overcoming the negative aspects of distance education. In this study, it was aimed to determine the mediator and moderator role of professional belief in the relationship between physical education teachers' proficiency in using web 2.0 tools and distance education proficiency. A total of 267 physical education teachers participated in the study, of which 80.1% (n=214) were male teachers and 19.9% (n=53) were female teachers. Relational screening method was used in the research. The mediator and moderator role of professional belief between Web 2.0 content development competence and distance education competence was tested with Jamovi medmod. According to the research findings, it has been determined that the mediator and moderator role of professional belief is positive and significant between web 2.0 content development proficiency and distance education proficiency. According to the results of the research, it has been concluded that the professional belief level of teachers has positive effects on both web 2.0 proficiency and distance education proficiency.

Article history:

Received:
14 December 2022
Adjustment:
26 December 2022
Accepted:
28 December 2022

Keywords:

Physical education
teacher,
web 2.0 tools,
distance education,
competence,
professional belief

Giriş

Geride bıraktığımız iki yıl tüm dünyanın ekonomi, sağlık, eğitim, ulaşım, spor, sosyal, kültürel yaşam ve turizm gibi alanlarda daha önce hiç karşılaşmadığı kadar zor ve toplum hayatında çok keskin değişikliklere tanık olunan bir dönem olarak tarihteki yerini almıştır. Bu dönemde koronavirüs (Covid-19) salgını kısa zamanda tüm dünyada olumsuz etkilerini göstermeye başlamıştır. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) 2022 Aralık ayı verilerine göre milyonlarca insan hastalığa maruz kalmış (640.395.651) ve hayatını (6.618.579) kaybetmiştir (WHO, 2022). Ülkeler, öncelikle insan ve toplum sağlığının korunması konusunda önlemler alırken diğer yandan da toplumsal hayatın sürdürülebilmesi, normalleşme ve bu kriz döneminin en düşük hasarla atlatılabilmesi adına tüm alanlarda birtakım çözümler üretmeye ve uygulamaya başlamışlardır. Toplumsal hayatın sağlıklı şekilde sürdürülebilmesinin, nitelikli işgücünün ve ekonomik kalkınmanın en önemli unsuru olan eğitim de artık yüz yüze veya yerinde eğitim yerine uzaktan eğitim şeklinde gerçekleştirilmeye başlanmıştır.

Uzaktan eğitim yüz yüze eğitim alma konusunda sorun yaşayan ya da tercih etmeyen bireylere bazı yardımcı araçlar kullanarak planlı ve programlı bir öğrenme faaliyeti sunmak olarak tanımlanabilir (Altıparmak, Kurt ve Kapıdere, 2011). Dietrich ve ark. (2020) da uzaktan eğitimin, bir okula veya üniversiteye erişimi olmayan, derse katılım için sınırlı saatleri olan veya geleneksel “okul” ortamından hoşlanmayan öğrencileri dahil etmek için geliştirildiğini ifade etmiştir. Araştırmacılar, uzaktan eğitim modelinde, öğrencilerin ve öğretmenlerin rolleri geleneksel eğitim sistemlerinde oynadıklarından farklı olduğunu belirterek, öğretmenlerin artık bilginin tek sahibi olmadığını ve öğrencilerin öğrenmesini desteklemek için kolaylaştırıcı rol üstlenirken, öğrencilerin de işbirlikçi çabalarını geliştirmek zorunda olduklarını vurgulamışlardır. Özbay (2015), uzaktan eğitimin amacını, eğitimin aksamasına sebep olan zaman ve coğrafi gibi engelleri ortadan kaldırılarak insan eğitimine katkı sağlayabilen sistemler aracılığıyla eğitim-öğretim imkânı sunmak olarak belirtmektedir. Uzaktan eğitim kavramı artık tüm dünyada toplumun aşına olduğu ve yoğun bir şekilde kullandığı yeni bir yöntem gibi görünse de yalnızca küresel pandemi sürecinde kullanılan bir yöntem olarak ele alınması da hatalı olacaktır. Çünkü uzaktan eğitim uygulamalarının örnekleri çok daha eskiye dayanmaktadır. Mektup ile başlayan uzaktan eğitim zaman içerisinde araç ve yöntemler değiştirilerek radyo, televizyon, kablolu kanallar ve daha sonraları da internet ile çeşitlenen bilgisayar, tablet ve mobil telefonlar şeklinde karşımıza çıkmıştır. Kırık (2014) uzakta eğitimin 1700’lü yılların başlarında başladığını belirten kaynaklar olduğunu, bazı kaynaklara göre ise İngiltere’de 1840 yılında başladığını belirtilmektedir. Dietrich ve ark. (2020) da uzaktan eğitimin en az bir asırdır mevcut olduğunu, bu süreçte uzaktan öğretim ortamının posta yoluyla kalem ve kağıt yazışma kurslarından gerçek zamanlı internet kurslarına doğru dönüştüğünü ifade etmiştir. Amerika Birleşik Devletleri uzaktan eğitimi ilk defa üniversitelerde (Yalçınkaya, 2006), Avustralya ve Japonya ise uzaktan eğitimi ilk kez ortaöğretimde (Kırık, 2014; Özbay, 2015) kullanan ülkeler olarak bilinmektedir. Uzaktan eğitimin Türkiye’deki tarihsel süreci incelendiğinde ise 1927 yılında ilk defa mektup yolu ile (Kırık, 2014), 1981 yılında ise Anadolu Üniversitesi bünyesinde “Açık Öğretim Fakültesi” ile üniversite düzeyinde ilk defa uzaktan eğitim uygulamalarının (Gelişli, 2015) yapıldığı görülmektedir. Lise ve ilköğretim uygulamaların ise 1992 yılındaki “Açık Öğretim Lisesi”, 1998 yılındaki “Açık İlköğretim Okulu” karşımıza çıktığı görülmektedir (Demiray ve Adıyaman, 2002).

Fakat bir asırdan daha fazla bir süredir insanların hayatında farklı yöntemlerle de olsa var olduğu bilinen uzaktan eğitimin tüm dünyada bu kadar gündeme gelmesi ve kullanım yaygınlığının artması büyük ölçüde pandemi sürecindeki zorunlulardan kaynaklandığı da bir gerçektir. Milli Eğitim Bakanlığı verilerine göre pandeminin ilk yılında 23 Mart-19

Haziran 2020 sürecinde uzaktan eğitimde aktif kullanılan Eğitim Bilişim Ağı (EBA) 3,1 milyar tıklanma sayısı ile Türkiye'de en çok ziyaret edilen 10. internet sitesi, dünyada ise en çok ziyaret edilen 3. eğitim sitesi olmuştur. EBA Mobil uygulaması, Android cihazlar için 16 milyon 700 bin, iOS cihazlar için 1 milyon 800 bin indirilme sayısına ulaşırken, Türkiye Radyo Televizyon Kurumu (TRT) tarafından EBA'da 2 bin 516 saat yayın yapılmış, 7 milyon 383 bin 213 öğrenci ile 1 milyon 30 bin 516 öğretmen EBA'yı aktif olarak kullanmıştır (MEB, 2020). Pandemi sürecinin etkileri yavaş yavaş azalsa da uzaktan eğitim (e-learning: e-öğrenim) yöntemleri iş ve eğitim hayatındaki varlığını ve gelişimini sürdürmektedir. İsviçre merkezli Reportlinker adlı şirketin verilerine göre Covid-19 ile değişen iş ortamında, 2020 yılında 250,8 Milyar ABD doları olarak tahmin edilen küresel E-Öğrenim pazarının, 2027 yılına kadar %10,3'lük bir büyüme ile 499,1 Milyar ABD doları büyüklüğe ulaşacağı tahmin edildiği vurgulanmaktadır. Söz konusu raporda incelenen segmentlerden biri olan akademik segmentin ise analiz dönemi sonunda %10, 2'lik bir büyüme ile 314 Milyar ABD dolarına ulaşması öngörülmektedir (Reportlinker, 2022). Uzaktan eğitim hem güçlü hem de zayıf yanları olan bir eğitim yöntemidir. Zamandan ve yerden bağımsız olarak herkesin düşük maliyetli belirli araç ve teknoloji imkanlarıyla bu yönteme erişebilir olmaları (Odabaş, 2003; Xu ve Xu, 2019), esnek yapılı ve ihtiyaç odaklı olması (Allen ve Seaman, 2016), geniş bir coğrafyada etki olabilmesi (Lei ve Gupta, 2010), senkron veya asenkron olarak öğrenci ile öğretmenin birbirine ulaşmaları (Kırık, 2014), eğitim sürecinde öğrencilerin sorumluluk alıyor olması ve öğretim elemanlarının klasik ders anlatım biçimlerini değiştirmeleri gibi avantajlı ve güçlü yanları olarak kabul edilebilir. Diğer yandan geleneksel eğitim alışkanlıklarından kurtulamamanın neticesinde ortaya çıkan etkileşim ve iletişim eksikliği gibi (Tümen Akyıldız, 2020) zayıf yönleri olduğu da belirtilmektedir.

Pandemi döneminde ve sonrasındaki normalleşme sürecinde diğer tüm dersler gibi beden eğitimi dersleri de uzaktan eğitim yoluyla verilmek durumunda kalmıştır. Beden eğitimi derslerinin öğrencileri fiziksel, zihinsel, ruhsal ve sosyal açıdan geliştirmek, olası sağlık problemlerine karşı onları koruyarak yaşam kalitelerini ve yaşam doyumlarını artırmak (Skinner, Perrin ve Skelton, 2016; Reddigan, Ardern, Riddell ve Kuk, 2011; Åberg ve ark., 2009; Pawlowski, Downward ve Rasciute, 2011; Rasciute ve Downward, 2010) gibi hedefleri bulunmaktadır. Fakat beden eğitimi derslerinin uzaktan eğitim yoluyla verilmesi öğretmenler ve öğrenenler açısından çok zorlu bir deneyim oluşturması, öğretim ve değerlendirme bakımından zorluklar yaşanması da çok olası bir durumdur (Kızılkaya Namlı ve Yücekaya, 2021). Normal şartlarda yapılan beden eğitimi derslerine öğrencilerin tutum ve ilgileri olumlu iken (Erhan ve Tamer, 2009; Güllü ve Güçlü, 2009; Kannan, 2015) ve öğrencilerin bu dersi eğlenceli buldukları ortaya konmuşken (Özcan, Mirzeoğlu ve Çoknaz, 2016; Keskin, Öncü ve Kılıç, 2016), Akalin ve Gümüş (2020) tarafından yapılan araştırma sonuçları özellikle pandemi döneminde yapılan uzaktan eğitimin aileler ve öğrenciler üzerinde spor yapma alışkanlığını istenilen düzeyde sağlamadığını göstermiştir. Araştırmacılar bu olumsuz durumun dersin işlenmesinde ve uygulanmasındaki problemlerden kaynaklanabileceğini belirtmişlerdir. Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) verilerine göre de Covid-19 pandemisi tüm dünyada bir buçuk milyardan fazla öğrenciyi etkilemiş ve 2030 eğitim hedefleri doğrultusunda elde edilen bazı kazanımların da kaybedilmesine yol açmıştır (UNESCO, 2022).

Uzaktan eğitimin söz konusu olumsuz yönlerinin azaltılması, olumlu yönlerinin üst düzeye çıkarılması uzaktan eğitimi planlayan ve uygulayanların sorumluluğundadır. Öğretmenlerin sürekli ve hızla değişen teknolojiye uyum sağlamaları, en son gelişmeleri takip ederek en uygun araç ve yöntemleri kullanması öğrenenler bakımından artık bir ihtiyaç haline gelmiştir. Bu noktada diğer branş öğretmenleri gibi beden eğitimi öğretmenlerinin de uzaktan eğitim konusundaki yeterlilikleri ön plana çıkmaktadır. Beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim yeterliliklerini etkileyen en önemli unsurların başında

onların teknoloji araçlarına olan ilgileri ve bunları kullanabilme yeterlilikleridir. Uzaktan eğitimin, tasarım ve içerik bakımından daha zengin, nitelikli, ilgi çekici ve eğlenceli hale getirilmesi beden eğitimi öğretmenlerinin bu zenginliği derslerinde uygulama isteği ve bunu yapabilme yeterlilikleriyle ilgilidir. Uzaktan eğitimin klasik ve sıkıcı bir yapısından uzaklaştırılarak öğrencinin ve öğretmenlerin etkileşimlerinin sürece katılması ve daha çeşitli, kaliteli bir içeriğe dönüştürülmesinde günümüzde Web 2,0 olarak adlandırılan araçların rolü yadsınmaz. Web 2.0 araçları geleneksel internetin yerini alan çok daha fazla zengin içerik sunan yeni nesil internet tabanlı uygulamalar barındırmaktadır. Günümüzde çocuk ve genç yaştaki büyük bir popülasyonun sürekli olarak teknolojiyle iç içe olduğu ve artık her çocuğun ve gencin akıllı teknolojilerle iç içe yaşadığı bu dönemde uzaktan eğitimin de web 2.0 araçlarıyla zenginleştirilmesi derslere olan ilgi ve tutumun artırılmasında önemli bir unsur olarak görülmektedir.

Web 2.0, mono internet olarak kullanılan web 1.0'ın yerini alan ve bütün kullanıcılar arasında paylaşım olanak veren yeni nesil internet olarak açıklanmaktadır. Bu durum iletişim, veri paylaşımı, sosyal medya araçlarının gelişimine yol açmış ve eğitim, ekonomi, bilimde bilgi üretiminin ve paylaşımının hızlanmasına yardımcı olmuştur (Durmuş, 2015). Daha geniş bir biçimde Web 2.0, kullanıcılarında içerik geliştirebildiği, birbirleriyle iş birliği yapabildiği, kullanıcılar arasında bilgi ve fikir alışverişini destekleyen ikinci kuşak web platformu olarak tanımlanmaktadır (McLoughlin ve Lee, 2007). Web 2.0 genel olarak, durağan bilgi sunan ve sadece okunan web siteleri yerine metin, resim, video gibi her türlü içeriğin kolaylıkla yüklenebildiği, paylaşabildiği, okuyanların yorumlar yazabildiği ortamlar ve bunları sağlayan araçlar olarak da tanımlanmaktadır (Bal, 2019). Web 2.0 getirdiği yenilikçi uygulamalarla sosyal ağların oluşturulmasını sağlamış, bloglar, podcast gibi teknolojiler facebook, Twitter gibi grupları ortaya çıkarırken, bunları Instagram, Google +, Linkesin ve Vine gibi dijital çağda yeni hayat biçimini ortaya koyan uygulamalar takip etmiştir (Hordum, 2010). Yahoo, 1995 yılında herkese e-posta ve ücretsiz servisler sunarken, 2003 yılında Google Gmail'i kullanıma açmıştır. MIRC ve ICQ gibi "chat" (sohbet) araçlarının yerini WhatsApp, Viber, Telegram, Messenger gibi uygulamaları almıştır (Bal, 2019). Özetle, Web 1.0'n tek yönlü iletişimimin açıkları, Web 2.0 ile kapatılmış, iki yönlü iletişim dönemine geçilerek bilgi paylaşımına ek olarak insanlara düşüncelerini, felsefelerini, sevdiği veya sevmediği şeyleri ifade etmeleri için bir özgürlük alanı açılmıştır (Durmuş, 2015).

Web 2.0 araçlarının uzaktan eğitim sürecini pozitif yönde etkileyeceği ifade edilirken (Tican ve Gökoğlu, 2021), Bozkurt (2013) bu araçların uzaktan eğitimi desteklediğini, Yalçın (2021) bu araçların öğrencilerin derse motive olmasını sağlayarak dersin verimliliğini arttırdığını, Yaşlıca (2020) ise etkileşimli öğretim materyali ile başarı arasında pozitif ilişkinin olduğunu ifade etmiştir. Başaran ve Kılınçarslan (2021) Web 2.0 araçları ile işlenen dersin uzaktan eğitimde daha etkili olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bu durum beden eğitimi dersi için de geçerlidir. Yücekaya (2022) tarafından yapılan araştırma sonuçları beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim yeterlilikleri (Planlama ve Teknoloji Kullanımı ile Uygulama ve Değerlendirme) ile Web 2.0 araçlarını kullanma yeterlilikleri (Hazırlık, Sunum ve Değerlendirme) arasında istatistiksel açıdan anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişki olduğunu göstermiştir. Uzaktan eğitimi Web 2.0 araçlarıyla daha da zenginleştirmek ve ilgi çekici hale getirmek bir öğretmenin mesleğine olan bağlılığı, mesleğine olan olumlu ilgi ve tutumu ve meslek inancıyla bağlantılı bir durum olarak da düşünülebilir. Çünkü öğretmenlerin sahip oldukları mesleki inanç, onların eğitim, öğretim yöntemleri ve öğrencilerin öğrenme çıktıları hakkındaki algılarını da etkilemektedir (Aslan, 2020). Aktaş ve Walter (2005) öğretmenlerin mesleki inançlarının meslekte başarılı olmalarını etkileyen en önemli faktörlerden biri olduğu vurgulamıştır. Pehlivan (2010), öğretmenliğin bilgi, yetenek, tecrübe dışında duyuşsal davranış gerektiren de bir meslek olduğunu ifade ederken, Kılınçer ve Afacan (2019) öğretmenin mesleğe yönelik

tutumu ve mesleğe verdiği değerin de gerekli olduğuna vurgu yapmıştır. Meslek inancı yüksek bireylerin yaptığı işi sevme, yaptığı işi layığı ile yapma, kendini yaptığı işe ve topluma adama gibi birtakım artı değerlere sahip olduğu bilinmektedir. Bu durum, toplumun geleceğine yön verecek nitelikli öğrenciler yetiştirmek gibi bir misyona sahip öğretmenler açısından düşünüldüğünde daha da değerli ve önemli olmaktadır. Diğer branş öğretmenleri gibi meslek inancı yüksek beden eğitimi öğretmenlerinin de en güncel ve en modern öğretim yöntemlerini kullanacağı beklenmektedir. Bu amaçla bu araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterliliği ilişkisinde mesleki inançlarının aracı ve düzenleyici rolü incelenmiştir.

Yöntem

Araştırmanın Deseni

Beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterlilikleri ve mesleki inanç düzeyleri arasındaki ilişkinin incelendiği bu araştırmada korelasyonel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Korelasyon araştırmalarda, bir veya daha fazla nicel bağımsız değişken ve bir veya daha fazla nicel bağımlı değişken arasındaki ilişkiyi inceler yani korelasyon araştırmada, bağımsız ve bağımlı değişkenler niceldir (Johnson ve Christensen, 2014). Bu araştırmada bağımsız değişken olarak Web 2.0 kullanma yeterliliği belirlenirken bağımlı değişken olarak uzaktan eğitim yeterliliği, aracı ve düzenleyici değişken olarak mesleki inanç belirlenmiştir.

Araştırma Grubu

Araştırmada ana kütle içinden araştırmacı tarafından yargılarınca belirlendiği tesadüfi olmayan örnekleme yöntemlerinde kolayda örnekleme kullanılmıştır. Araştırmaya devlet ve özel okullarında aktif olarak çalışan 267 beden eğitimi öğretmeni katılmıştır. Araştırmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerin % 80,1'ni (n=214) erkek öğretmenler oluştururken % 19,9'unu (n=53) kadın öğretmenler oluşturmuştur. Katılımcıların % 56,6'sını (n=151) ortaokulda çalışan öğretmenler oluştururken % 43,4'ünü (n=116) lisede çalışan öğretmenler oluşturmuştur. Araştırmaya katılan öğretmenlerin yaş ortalaması 35.04±6.92 olup hizmet yılı ortalamaların 9.87±6.81 olduğu tespit edilmiştir.

Verilerin Toplama Araçları

Web 2.0 Hızlı İçerik Geliştirme Öz-Yeterlik İnanç Ölçeği: Birişçi, Kul, Aksu, Akaslan ve Çelik (2018) tarafından geliştirilen ölçek 21 madde olup hazırlık, sunum ve değerlendirme olmak üzere üç alt boyuta sahiptir. Ölçek 5'li likert yapıya sahiptir. Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği 3 alt boyutunun ortak bir amaca hizmet edip etmediğinin tespit edilmesi amacı ile ikincil düzey doğrulayıcı faktör analizi yapılmasına karar verilmiştir. Boyutların birden fazla olduğu durumlarda ve aynı zamanda tek boyutluluk fikrinin de korunmak istendiği durumlarda ikincil düzey DFA analizi yapılmaktadır (Reise, Moore ve Haviland, 2010). Bu araştırma için yapılan DFA analizi sonuçlarına göre ($\chi^2=14.2$, $df=183$, $p=001$, $CFI=0.913$, $TLI=0.900$, $SRMR= 0.0355$, $RMSEA=0.0881$) değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir. Bu değerlerin kabul edilebilir DFA uyum indekslerine sahip olduğu literatürde belirtilmiştir (Hair, Black, Babin ve Anderson, 2014; Maccallum, Browne ve Sugawara, 1996). Ölçeğin tek faktörlü yapısının Cronbach's α ve McDonald's ω değeri hesaplanmış ve 0.982 ile 0,981 olduğu tespit edilmiştir.

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Uzaktan Eğitim Yeterlilikleri Ölçeği: Sağın, Yücekaya ve Güllü (2021) tarafından geliştirilen ölçek "planlama ve teknoloji kullanımı" ile "uygulama ve değerlendirme" olmak üzere 2 boyut ve 18 maddeden oluşmuştur. Ölçek 5'li likert yapıya sahiptir. Ölçeğin tek boyutlu yapı geçerliliğinin sınanması için yapılan ikincil düzey DFA sonuçlarına göre ($\chi^2=304$, $df=113$, $p=001$, $CFI=0.915$, $TLI=0.897$, $SRMR= 0.0581$,

RMSEA=0.0796) kabul edilebilir değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir (Hair, Black, Babin ve Anderson, 2014; Maccallum, Browne ve Sugawara, 1996). Ölçeğin tek faktörlü yapısının Cronbach's α değeri 0.881 ve McDonald's ω değeri ise 0.904 olduğu tespit edilmiştir.

Beden Eğitimi Öğretmeni Mesleki İnanç Ölçeği: a Fan, Keating, Liu, Zhou, Shangguan ve Knipe (2018) geliştirmiş olduğu Uğraş ve Dindar (2019) tarafından Türk kültürüne uyarlanması yapılan ölçek "çalışma arzusu" ve "beden eğitimi dersine verilen değer" olarak iki boyut ve 11 maddeden oluşmaktadır. Ölçek 7'li likert yapıya sahiptir. Mesleki inanç ölçeğinin tek boyutlu yapı geçerliliğinin sınanması için yapılan ikincil düzey DFA sonuçlarına göre ($\chi^2=234$, $df=42$, $p=0.001$, $CFI=0.935$, $TLI=0.908$, $SRMR=0.0449$, $RMSEA=0.0101$) kabul edilebilir değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir (Hair, Black, Babin ve Anderson, 2014; Maccallum, Browne ve Sugawara, 1996). Ölçeğin tek faktörlü yapısının Cronbach's α değeri 0.930 ve McDonald's ω değeri ise 0.934 olduğu tespit edilmiştir.

Verilerin Analizi

Verilerin analizi için Jamovi 2.2.5 istatistik programı kullanılmıştır. Verilerin normallik analizi için çarpıklık ve basıklık değerlerine bakılmıştır. Kline'a (2011) göre veri setinin normal dağılması için çarpıklık katsayısının (3), basıklık katsayısının 10 arasında olması verilerin normal dağıldığını işaret etmektedir. Beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği, uzaktan eğitim yeterliliği ve mesleki inançları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacı ile pearson korelasyon analizi uygulanmıştır. Araştırmada bağımsız değişken olarak Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği bağımsız, uzaktan eğitim yeterliliği bağımlı ve mesleki inanç ise aracı değişken olarak alınmıştır. Aracı değişkenin anlamlılığı için bias-corrected bootstrapping yöntemi kullanılmıştır. Aracılık etkisinin anlamlılığı için alt ve üst sınırları gösteren güven aralıklarının arasında sıfır değerinin olmamasına bakılmıştır (Preacher ve Hayes, 2008). Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterliliği arasındaki ilişkide mesleki inancın düzenleyici rolünün tespiti için Jamovi medmod uygulaması içerisindeki düzenleyici analiz uygulaması ile yapılmıştır. Düzenleyici analizin anlamlılığı için $p < 0.05$ dikkate alınmıştır.

Bulgular

Araştırmaya katılan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği, uzaktan eğitim yeterliliği ve mesleki inançlarının ortalaması, standart sapma, çarpıklık, basıklık ve korelasyon değerleri tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Değişkenlere yönelik ortalama, standart sapma, çarpıklık, basıklık ve korelasyon değerleri

Değişkenler	x	Ss	Çarpıklık	Basıklık	(1)	(2)	(3)
Web 2.0 İçerik Geliştirme Yeterliliği (1)	3.53	0.88	-0.711	0.367	-		
Uzaktan eğitim Yeterliliği (2)	3.76	0.55	0.177	0.027	0.502***	-	
Mesleki İnanç (3)	4.51	0.66	-2.34	7.10	0.246***	0.285***	-

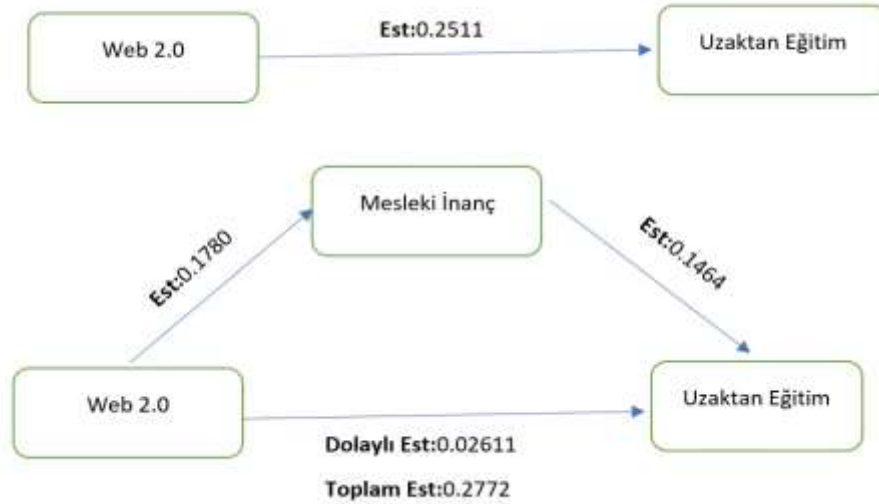
Tablo 1 incelendiğinde katılımcıların web 2.0 içerik geliştirme yeterlilik puan ortalamaları ile uzaktan eğitim yeterlilik puan ortalamaları arasında $(r = 0.502; p < 0.01)$ ile pozitif yönde, web 2.0 içerik geliştirme yeterlilik puan ortalamaları ile mesleki inanç ortalamaları arasında pozitif yönde $(r = 0.285; p < 0.01)$ ve uzaktan eğitim yeterlilik puan ortalamaları

arasında ile mesleki inanç ortalamaları arasında ($r = 0.246$; $p < .01$) pozitif ve anlamlı bir korelasyon olduğu görülmektedir.

Tablo 2. Aracılık Analizi Sonuçları

		Estimate	SE	95% C. I.		β	Z	P
				Lower	Upper			
Dolaylı Etki	Web 2.0 → Mesleki inanç → Uzaktan eğitim	0.0261	0.0102	0.00617	0.0460	0.0447	2.57	0.010
Bileşenler	Web 2.0 → Mesleki İnanç	0.1780	0.0411	0.09746	0.2586	0.2562	4.33	0.001
	Mesleki İnanç → Uzaktan Eğitim	0.1464	0.0459	0.05643	0.2364	0.1744	3.19	0.001
Doğrudan Etki	Web 2.0 → Uzaktan eğitim	0.2511	0.0319	0.18857	0.3137	0.4303	7.87	0.001
Total Etki	Web 2.0 → Uzaktan eğitim	0.2772	0.0315	0.21547	0.3389	0.4750	8.80	0.001

Tablo 2 incelendiğinde web 2.0 içerik geliştirme yeterliliğinin uzaktan eğitim yeterliliği üzerine etki katsayısının (estimate) pozitif ve anlamlı olduğu tespit edilmiştir (Est=0.2511, SE=0.0319, t: 7.87, $p < .001$). Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliğinin mesleki inanç üzerine etki katsayısının pozitif ve anlamlı olduğu tespit edilmiştir (Est: 0.1780, SE=0.0411, t: 4.33, $p < .001$). Mesleki inancın uzaktan eğitim üzerine etki katsayısının pozitif ve anlamlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Est= 0.1464, SE: 0.0459, t=3.19, $p < .001$). Yapılan aracı analiz sonuçlarına göre mesleki inancın, web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterliliği arasındaki ilişkide pozitif ve anlamlı bir aracı rolü olduğu tespit edilmiştir (Est=0.0261, SE= 0.0102, 95% CI [0.00617-0.0460]). Aracılık analiz doğrudan, dolaylı ve toplam etki katsayıları şekil 1’de verilmiştir.

Şekil 1. Aracılık Analizi Doğrudan ve Dolaylı Etki Katsayı Sonuçları

Tablo 3. Düzenleyici Analiz Sonuçları

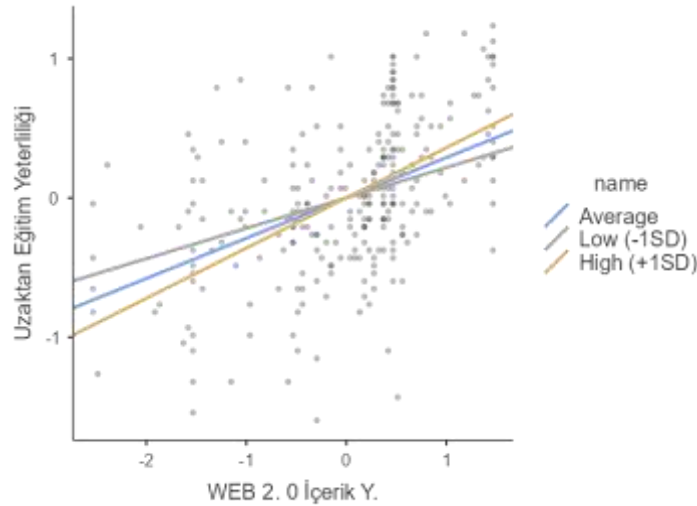
Değişkenler	Estimate	SE	95% C. I.		Z	P
			Lower	Upper		
Web 2.0	0.289	0.0371	0.2129	0.360	7.79	0.001
Mesleki İnanç	0.204	0.0495	0.1192	0.307	4.11	0.001
Web 2.0 * Mesleki İnanç	0.108	0.0466	0.0335	0.221	2.32	0.020

Tablo 3 incelendiğinde, modelde bağımlı değişken olarak uzaktan eğitim yeterliliği, bağımsız değişken olarak belirlenen web 2.0 içerik geliştirme (Est=0.289 SE=0.0371, t=7.79, p=0.001) ve düzenleyici değişken olarak belirlenen mesleki inancın ise pozitif yönde (Est=0.204, SE=0.0495, t=4.11, p=0.001) etkilediği tespit edilmiştir. Mesleki inancın, web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği ve sporcu kişiliği arasındaki etkileşimde düzenleyici etkisinin anlamlı olduğu tespit edilmiştir (Est=0.108, SE=0.0466, t=2.32, p=0.020).

Tablo 4. Mesleki İnançın Farklı Düzeylerde Düzenleyici Rolü Etkilerini Gösteren Simple Slope Analizi

Simple Slope	Estimate	SE	95% C.I.		Z	P
			Lower	Upper		
Average	0.289	0.0371	0.214	0.361	7.79	0.001
Low (-1SD)	0.218	0.0483	0.111	0.312	4.51	0.001
High (+1SD)	0.360	0.0471	0.269	0.458	7.65	0.001

Düzenleyici etkinin ayrıntıları incelendiğinde sporda adanmışlığın orta (Est=0.289, p=0.001), düşük (Est=0.218, p=0.002), yüksek (Est=0.360, p=0.001) değerler aldığı düzenleyici etkisinin anlamlı olduğu tablo 7’de gösterilmiştir. Yapılan eğitim analizi (simple slope) sonuçlarına göre düzenleyici değişkenin etkileri şekil 2’de gösterilmiştir.

Şekil 2. Mesleki İnançın Düzenleyici Etkilerinin Grafikselleştirilmesi

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterliliği ilişkisinde mesleki inançlarının aracı ve düzenleyici rolünün incelendiği

bu çalışmada mesleki inancın hem düzenleyici hem de aracı rolünün pozitif ve anlamlı bir etkiye sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenlerin eğitim süreci içerisinde web 2.0 araçlarını etkin bir şekilde kullanmaları ve eğitime entegre edebilmeleri derslerin verimini arttırmada önemli bir faktördür (Almalı ve Yeşiltaş, 2020; Başaran ve Kılınçarslan, 2021). Bunun sebeplerinden biri teknolojinin yaşamın her alanında olduğu gibi eğitim alanında da etkin bir şekilde yer almasıdır. Web 2.0 araçlarında öğretmen ve öğrenci etkileşimini karşılıklı olmasının (Bozkurt, 2013) etkinliği ve verimliliğini artırdığı ifade edilebilir. Web 2.0 araçlarının sadece dersin etkili olmasında değil bunun yanı sıra hem öğrencinin hem de öğretmenin motivasyonuna (Lin, Ganapathy ve Kaur, 2018; Mete ve Batıbay, 2019) ve derse olan tutumlarına (Sarı, 2019) olumlu etkisinin olduğu belirtilmiştir. Web 2.0 araçlarının etkin kullanılmasındaki başlıca aktör öğretmenlerin bu araçları kullanmadaki yeterliliğidir. Öğretmenlerin web 2.0 araç yeterliliğinin derecesi dersteki kullanılan araçların etkin kullanılmasını da doğrudan etkilemektedir. Web 2.0 araçlarının etkin kullanımı covid-19 sürecinde daha da önemli bir hale gelmiştir. Bazı branşlarda web 2.0 araçlarının kullanımı covid-19 sürecinden önce de söz konusuysen beden eğitimi ve spor dersi için bunu söylemek mümkün olmayabilir. Bunun nedeni dersin yapısı gereği web araçları kullanımının elzem olmaması ve sadece fiziksel imkanların yetersizliği ve kötü hava şartları gibi olumsuz durumlarda web araçlarının kullanılmak zorunda olmasıdır. Kerkez ve Soy'un (2022) yapmış oldukları çalışmada beden eğitimi öğretmenlerinin ilk defa uzaktan eğitim tecrübesi yaşamış oldukları ve teknoloji bilgilerinin süreç içerisinde geliştiği araştırma bulgularında ortaya çıkmıştır. Başka bir çalışmada da bu bulguyu destekler nitelikte uzaktan eğitim sürecinde web araçları kullanım becerilerin arttığı ifade edilmiştir (Şenyurt ve Şahin, 2022). Yücekaya, Sağın ve Uğraş'ın (2021) yaptıkları araştırma sonucu uzaktan eğitim sürecinde yürüttükleri beden eğitimi derslerini youtube'a yükledikleri ve farklı web araçları kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır. Can ve Kerkez'in (2022) araştırma sonuçlarına göre daha önce teknoloji kursu alanların daha etkin bir şekilde web araçlarını kullandığı sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca yine bu araştırma sonuçlarına göre beden eğitimi öğretmenlerinin web araçları ve teknoloji konusunda hizmet içi eğitim almaları gerektiği önerisinde bulunulmuştur.

Web 2 araçları ile öğretmen yeterliliklerine bakıldığında lisansüstü eğitim alanların yeterliliklerinin diğerlerine göre daha olumlu olduğu araştırmalarca tespit edilmiştir (Can ve Kerkez, 2022; Cin ve Yelken, 2019). Daha önce teknoloji veya web araçları üzerine eğitim alanlar ya da lisansüstü eğitim düzeyinde web araçları ile daha fazla çalışma şansı bulan öğretmenlerin web araçları konusunda yeterliliklerinin de arttığı ifade edilebilir. Web araçlarını kullanma konusunda yeterliliğin artmasının uzaktan eğitim sürecinde öğretmenlere bazı avantajlar sağladığı ifade edilebilir. Yücekaya (2022) tarafından yapılan araştırma bulguları beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin web araçları yeterliliğinin uzaktan eğitim yeterliliğini olumlu yönde yordadığı sonucunu göstermiştir. Web 2.0 araçlarını kullanmada özyeterlilik inancı yüksek olan öğretmenlerin uzaktan eğitim sürecinde web araçlarından faydalandıkları ve öğretim süreçlerine web araçlarını dahil ettikleri belirtilmiştir (Kul, Birişçi ve Kutay, 2022). Aydın, Atabay ve Aydın'ın (2021) araştırma sonuçlarına göre öğretmenlerin anket, çevrimiçi quiz, kahoot gibi web araçlarını kullanmada kendilerini yeterli hissetmedikleri ve dersin kazanımlarına ulaşmada sorunlar olduğu tespit edilmiştir. Bu sonucun nedenleri olarak web araçları ve teknoloji konusunda yeterliliğin istenen seviyede olmaması söylenebilir. Bu durum doğal olarak uzaktan eğitimde aksaklıkların çıkmasına ve verimin düşmesine neden olabilmektedir. Öğretmenlerin web araçları kullanımı ve içerik hazırlama yeterliliklerinin iyi durumda olmasının uzaktan eğitim yeterliliğini doğrudan etkilediği söylenebilir. Uzaktan eğitim süreci ile ilgili birçok çalışmada web araçları ve teknoloji kullanımı ile ilgili hizmet içi eğitim alınması gerektiği konusunda önerilerde bulunulmuştur (Can ve Kerkez, 2022; Çök ve Günbatır, 2022; Kul, Birişçi ve Kutay, 2022). Bu araştırmaların önerileri göz önünde

bulundurulduğunda web 2.0 araçlarının uzaktan eğitimde önemli bir rolünün olduğu anlaşılmaktadır.

Öğretmenlerin mesleğe olan inançları ve tutumları mesleğe olan kalıcılıklarını da etkilemektedir (Dündar, 2014). Öğretmenlerin mesleğe olan inancının hem eğitim hayatını hem de mesleki yaşamını olumlu etkileyebileceğini söylemek mümkündür (Uğraş ve Dindar, 2019). Öğretmenlerin mesleğe olan inançları meslek yaşamı boyunca onların çalışma motivasyonlarını, kendini geliştirme isteklerini ve mesleki yeterliliklerini doğrudan etkileyebileceği söylenebilir. Öğretmen adayları ile yapılan çalışmalarda teknopedagojik yeterlilik ve teknoloji kullanımı ile mesleğe olan tutumları arasında pozitif bir ilişki olduğu tespit edilmiştir (Tuncer ve Bahadır, 2016; Usta ve Korkmaz, 2010). Ayık ve Ataş'ın (2014) yapmış olduğu çalışmada öğretmen adaylarının mesleğe olan tutumlarının, bu adayların içsel ve dışsal öğretim motivasyonları üzerinde anlamlı bir yordayıcı rol oynadığı sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmen adaylarının öz-yeterlilik inançları, kaygı düzeyleri ve öğretmenlik mesleğine karşı tutumları arasındaki ilişkiyi incelen bir çalışmada mesleğe olan tutum ile öz yeterlilik arasında pozitif bir ilişki bulunurken mesleğe tutum ile kaygı arasında negatif bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenlerin mesleğe olan inanç ve tutumlarının, öğretim motivasyonu, kaygı düzeyi ve teknoloji kullanımı gibi birçok etkenin üzerinde önemli bir yordayıcı rol üstlendiği ifade edilebilir. Mesleğe olan inancın, öğretmenin meslek yaşamı boyunca kendisini geliştirmede itici bir faktör olacağı aşikardır. Mesleğe olan bağlılık ve inanç karşılaşacağı problemlerin çözümünde ılımlaştırıcı bir rol oynadığı düşünülebilir. Bu araştırma sonuçları incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin web 2.0 içerik geliştirme yeterlilikleri ile uzaktan eğitim yeterlilikleri arasında mesleki inanç hem aracı hem de düzenleyici olarak pozitif ve anlamlı bir rol oynamıştır. Nitekim bazı araştırma sonuçlarına göre uzaktan eğitim sürecinde öğretmenlerin sürece uyum sağladıkları (Kerkez ve Soy, 2022; Şenyurt ve Şahin, 2022) web araçlarını daha etkin kullandıkları tespit edilmiştir. Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliğinin, uzaktan eğitim yeterliliği üzerinde pozitif ve anlamlı bir yordayıcı olduğu aynı zamanda mesleki inancın web 2.0 yeterliliği ve uzaktan eğitim yeterliliği arasında aracı ve düzenleyici rolü olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre beden eğitimi öğretmenlerinin web 2.0 araçlarını kullanma ve içerik geliştirme konusunda etkin bir hizmet içi eğitim alması önerilebilir. Buna ek olarak öğretmenlerin mesleğe olan inançlarını olumlu ve olumsuz yönden etkileyen faktörlerin yapılacak olan araştırmalarla tespit edilmesi sağlanabilir.

Kaynakça

Åberg, M. A., Pedersen, N. L., Torén, K., Svartengren, M., Bäckstrand, B., Johnsson, T., Cooper-Kuhn, C. M., Aberg, N. D., Nilsson, M. & Kuhn, H. G. (2009). Cardiovascular fitness is associated with cognition in young adulthood. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 106(49), 20906-20911.

Akalın, T. C., & Gümüş, M. (2020). Investigation of Secondary School Students' Participation in Physical Education Lessons with Distance Education in the Pandemic Process. *African Educational Research Journal*, 8, 266-272.

Aktaş, I., & Walter, J. (2005). Öğretmen Adaylarının Mesleki Yeterlilik Duygusu. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(4), 127-132.

Allen, I. E., & Seaman, J. (2016). Online report card: Tacking online education in the United States. Newburyport, MA: Babson Survey Research Group

Almalı, H., & Yeşiltaş, E. (2020). Sosyal bilgiler eğitiminde coğrafya konularının web 2.0 teknolojileri kullanılarak öğretiminin öğrencilerin akademik başarı ve tutumlarına etkisi. *Türkiye Bilimsel Araştırmalar Dergisi*, 5(2), 165-182.

Altıparmak, M., Kurt, İ. D., & Kapidere, M. (2011). "E-Öğrenme ve Uzaktan Eğitimde Açık Kaynak Kodlu Öğrenme Yönetim Sistemleri", Malatya: Akademik Bilişim'11- XIII. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri Kitabı, ss.319-327.

Aslan, M. (2020). Examination of the Professional Belief Level of the Physical Education Teacher Candidates and Factors Affecting Their Belief Level: A Mixed-Method Research. *Educational Policy Analysis and Strategic Research*, 15(4), 330-349., Doi: 10.29329/epasr

Aydın, M., Atabay, M., & Aydın, M. (2021). Covid-19 pandemi sürecindeki uzaktan öğreticilerin yeterlilik durumlarının belirlenmesi. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 7(3), 94-126.

Ayık, A., & Atas, Ö. (2014). Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile öğretme motivasyonları arasındaki ilişki. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 25-43.

Bal, H. (2019). Öğretmenlerin Eğitimde Yeni Teknolojileri ve Web 2.0 Araçlarını Kullanmalarının Değerlendirilmesi. T.C. Milli Eğitim Bakanlığı.

Başaran, M., & Kılınçarslan, R. (2021). Uzaktan eğitimle ilkökuma yazma öğretiminde Web 2.0 araçlarıyla tasarlanan oyunların etkililiği. *Türkiye Eğitim Dergisi*, 6(1), 186-199.

Birişçi, S., Kul, Ümit., Aksu, Z., Akaslan, D., & Çelik, S. (2018). Web 2.0 Hızlı İçerik Geliştirme Öz-Yeterlik Algısını Belirlemeye Yönelik Ölçek (W2öyaö) Geliştirme Çalışması. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 8(1), 187-208.

Bozkurt, A. (2013). Açık ve Uzaktan Öğretim: Web 2.0 ve Sosyal Ağların Etkileri. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri (s.689-694). Antalya: Akademik Bilişim

Can, S., & Kerkez, F. İ. (2022). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Acil Uzaktan Öğretim Sürecinde Web 2.0 Araçlarını Kullanma Düzeyleri. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 20(2), 16-27.

Cin, A., & Yelken, T. Y. (2019). Ortaokul öğretmenlerinin teknolojik pedagojik alan bilgileri ile bilişim teknolojisi kullanım düzeylerinin incelenmesi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 12(65), 741-755.

Çok, C. & Günbatır, M. S. (2022). Covid-19 Pandemisi Sürecinde Öğretmenlerin Uzaktan Eğitime İlişkin Öz-Yeterlik Algıları. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 12 (1), 57-81 . DOI: 10.17943/etku.942850

Dadandı, İ., Kalyon, A., & Yazıcı, H. (2016). Eğitim Fakültesinde Öğrenim Gören ve Pedagojik Formasyon Eğitimi Alan Öğretmen Adaylarının Öz-Yeterlik İnançları, Kaygı Düzeyleri ve Öğretmenlik Mesleğine Karşı Tutumları. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 253-269.

Demiray, U., & Adıyaman, Z. (2002). Kuruluşunun 10. Yılında Açıköğretim Lisesi ile İlgili Çalışmalar Kaynakçası. Eskişehir: 2. Baskı

Dietrich, N., Kentheswaran, K., Ahmadi, A., Teychené, J., Bessière, Y., Alfenore, S., ... & Hébrard, G. (2020). Attempts, successes, and failures of distance learning in the time of COVID-19. *Journal of Chemical Education*, 97(9), 2448-2457.

Durmuş, A. (2015). Web 2.0 Araçları ve Eğitsel Uygulamalar. Buket Akkoyunlu, Aytekin İşman & Ferhan Odabaşı (Ed). Eğitim Teknolojileri Okumaları. (S. 525 - 536) TOJET - Sakarya Üniversitesi [Çevrim içi erişim: <http://www.tojet.net/e-book/eto.pdf>]

Dündar, S. (2014). Reasons for choosing the teaching profession and beliefs about teaching: A study with elementary school teacher candidates. *College Student Journal*, 48(3), 445-460.

Dünya Sağlık Örgütü (World Health Organization: WHO) (2022). WHO Coronavirus (COVID-19) Dashboard. <https://covid19.who.int/> Son erişim tarihi: 04.12.2022

Erhan, S. E., & Tamer, K. (2009). Doğu anadolu bölgesi ilköğretim ve ortaöğretim okullarında beden eğitimi dersi için gereken tesis araç-gereç durumları ile öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları arasındaki ilişkiler. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 11 (3), 57- 66.

Gelişli, Y. (2015). Uzaktan Eğitimde Öğretmen Yetiştirme Uygulamaları: Tarihçe ve Gelişim, *Journal of Research in Education and Teaching*, 4(3). 313-321.

Güllü, M., & Güçlü, M. (2009). Ortaöğretim Öğrencileri İçin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği Geliştirilmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 138-151.

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2014). *Multivariate data analysis (7th edition)*. Essex: Pearson.

Horzum, M. B. (2010). Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarından haberdarlığı, kullanma sıklıkları ve amaçlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1) 603-634.

Johnson, B., & Christensen, L. (2014). *Eğitim araştırmaları: Nicel, nitel ve karma yaklaşımlar*, (Çev. Demir, S. B). Ankara: Eğiten Yayıncılık.

Kannan B (2015). Attitude of higher secondary students towards physical education. *International Journal of Teacher Educational Research*, 4(1), 19-25.

Kerkez, F. İ., & Serpil, S. O. Y. (2022). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin COVID-19 Salgını Döneminde Acil Uzaktan Eğitim Deneyimleri ve Ders Kazanımlarını Sağlamaya Yönelik Bireysel Çözümleri. *Journal of Global Sport and Education Research*, 5(1), 1-17.

Keskin N., Öncü, E., & Kılıç, S. K. (2016) Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum ve Öz-Yeterlikleri. Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum ve öz-yeterlikleri. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(1), 93-107., 2016, 14 (1), 93-107.

Kılınçer, Ö., & Afacan, Ş. (2019). Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik Bölümü Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları. *Journal of Kirsehir Education Faculty*, 20(2), 563-594.

Kırık, M.A. (2014). "Uzaktan Eğitimin Tarihsel Gelişimi ve Türkiye'deki Durumu", *Marmara İletişim Dergisi*, Sayı: 21 s. 73-94.

Kızılkaya Namlı, A., & Yücekaya, M. A. (2021). Motivation and job satisfaction of physical education teachers during pandemic. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 17 (Pandemi Özel Sayısı), 1-1.

Kline, R. B. (2011). *Principles and practice of structural equation modeling* (pp. 3-427). New York: The Guilford Press.

Kul, Ü., Birişçi, S., & Kutay, V. (2022). During COVID-19 Pandemic ICT Integration Proficiency as a Predictor of Web 2.0 Self Efficacy Beliefs of Teachers. *Cukurova University Faculty of Education Journal*, 51(1), 391-409.

Lei, S. A., & Gupta, R. K. (2010). College distance education courses: Evaluating benefits and costs from institutional, faculty and students' perspectives. *Education*, 130(4), 616-631.

Lin, D. T., Ganapathy, M., & Kaur, a. M. (2018). Kahoot! it: gamification in higher education. *Pertanika Journals Social Sciences & Humanities*, 565-582.

Maccallum, R. C., Browne, M. W., & Sugawara, H. M. (1996). Power analysis and determination of sample size for covariance structure modeling of fit involving a particular measure of model. *Psychological Methods*, 13(2), 130-149. doi:10.1037/1082-989X.1.2.130

Mete, F. & Batıbay, E. F. (2019). Web 2.0 uygulamalarının Türkçe eğitiminde motivasyona etkisi: Kahoot örneği. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(4), 1029-1047.

McLoughlin, C., & Lee, M. J. (2007). Listen and learn: A systematic review of the evidence that podcasting supports learning in higher education. *EdMedia+ Innovate Learning*, 1669-1677.

Odabaş, H. (2003). İnternet Tabanlı Uzaktan Eğitim ve Bilgi ve Belge Yönetimi. *Türk Kütüphaneciliği*, 17(1), 22-36.

Özbay, Ö. (2015). Dünyada ve Türkiye'de Uzaktan Eğitimin Güncel Durumu. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*, (5), 376-394.

Özcan, G., Mirzeoğlu A.D., & Çoknaz, D. (2016). Öğrenci gözüyle beden eğitimi ve spor dersi ve öğretmeni. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16 (1), 270-291.

Pawlowski, T., Downward, P., & Rasciute, S. (2011). Subjective well-being in european countries: on the age specific impact of physical activity. *European Review of Aging And Physical Activity*, 8, 93-102.

Pehlivan, Z. (2010). Beden eğitimi öğretmen adaylarının fiziksel benlik algıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının analizi. *Eğitim ve Bilim*, 35(156), 126-141.

Preacher, K. J. & Hayes, A. F. (2008). Asymptotic and resampling strategies for assessing and comparing indirect effects in multiple mediator models. *Behavior Research Methods*, 40, 879-891.

Rasciute, S., & Downward, P. (2010). Health or happiness? what is the impact of physical activity on the individual? *Kyklos*, 63(2), 256-270.

Reddigan, J. I., Ardern, C. I., Riddell, M. C., & Kuk, J. L. (2011). Relation of physical activity to cardiovascular disease mortality and the influence of cardiometabolic risk factors. *The American journal of cardiology*, 108(10), 1426-1431.

Reise, S. P., Moore, T. M., & Haviland, M. G. (2010). Bifactor models and rotations: Exploring the extent to which multidimensional data yield univocal scale scores. *Journal of Personality Assessment*, 92(6), 544-559. doi:10.1080/00223891.2010.496477

Reportlinker (2022). <https://www.reportlinker.com/p03646043/Global-Mobile-Learning-Industry.html#:~:text=Amid%20the%20COVID%2D19%20crisis,10.3%25%20over%20the%20analysis%20period>. Son erişim tarihi: 04.12.2022

Sarı, E. (2019). Web 2.0 uygulamalarına göre tasarlanmış fen bilimleri dersinin etkinliğinin incelenmesi. Yüksek lisans tezi, Düzce Üniversitesi, Düzce.

Skinner, A. C., Perrin, E. M., & Skelton, J. A. (2016). Prevalence of obesity and severe obesity in US children, 1999-2014. *Obesity*, 24(5), 1116-1123.

Şenyurt, Y. S., & Şahin, Ç. (2022). Covid-19 Salgınında Uzaktan Eğitim Sürecinde Web 2.0 Araçlarının Kullanımı ile İlgili Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri. *Uluslararası Bilim ve Eğitim Dergisi*, 5(1), 34-49.

T.C. Millî Eğitim Bakanlığı (2020). <https://www.meb.gov.tr/turkiye-uzaktan-egitim-istatistikleriyle-dijital-dunyanin-listelerini-zorladi/haber/21158/tr>, Son erişim tarihi: 04.12.2022

Tican, C., & Gökoğlu, S. D. T. (2021). Ortaokul matematik öğretmenlerinin uzaktan eğitim matematik dersine ilişkin görüşleri. *Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 767-786.

Tuncer, M., & Bahadır, F. (2016). Öğretmen Adaylarının Teknopedagojik Alan Bilgisi Yeterlikleri ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları Açısından Değerlendirilmesi. *Electronic Turkish Studies*, 11(9).

Tümen Akyıldız, S. (2020). College students' views on the pandemic distance education: A focus group discussion. *International Journal of Technology in Education and Science (IJTES)*, 4(4), 322-334.

Uğraş, S. & Dindar, M. D. (2019). Beden Eğitimi Öğretmenliği Mesleki İnanç Ölçeğinin Türk Kültürüne Uyarlanması. *Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 2 (1), 23-34. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/comusbd/issue/50645/654606>

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization-UNESCO (2022). <https://www.unesco.org/en/covid-19/education-response/initiatives>, Son erişim tarihi: 04.12.2022

Usta, E., & Korkmaz, Ö. (2010). Öğretmen adaylarının bilgisayar yeterlikleri ve teknoloji kullanımına ilişkin algıları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. *Uluslararası insan bilimleri dergisi*, 7(1), 1335-1349.

Xu, D., & Xu, Y. (2019). *The promises and limits of online higher education: Understanding how distance education affects access, cost, and quality*. Washington, DC: American Enterprise Institute.

Yalçın, S. (2021) Arapça Kelime Öğretiminde Web 2.0 Araçlarının Önemi ve Materyal Hazırlama Uygulamaları. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(1), 517-538.

Yalçınkaya, S. (2006). "Web Tabanlı Uzaktan Eğitim Sistemi ve Çukurova Üniversitesi Öğretim Elemanlarının Yatkınlıkları", Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı, Adana.

Yücekaya, M. A. (2022). *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yeterliliği ile Uzaktan Eğitim Yeterlilikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* (Kızılkaya Namlı A. & Bingölbalı, A. Ed.). *Beden eğitimi ve spor araştırmaları-2022*. (s.95-109), Efe Akademi.

Yücekaya, M. A., Sağın, A. E., & Uğraş, S. (2021). *Physical Education and Sports Lesson in Distance Education: Content Analysis of Videos on Youtube*. *IJERI: International Journal of Educational Research and Innovation*, (15), 533-551.